

give til kende – selv om det ikke var det her beslutningsforslag, der så kunne blive vedtaget – at vi var enige om, at nu gjorde vi det her, og det satte vi så i værk, punktum. Så gik hun ikke engang op og svarede på det, men lod hr. Claus Larsen-Jensen tage ordet som den næste ordfører. Det vidner da ikke om den store beslutningskraft hos os selv i forhold til åbenhed.

Jeg vil sige, at vi har helt andre tanker i forhold til det større arbejde om, at vi som minimum skal have alle EU-forslag her i salen til en første behandling. Så kommer det på dagsordenen, så bliver det behandlet i folketingsgrupperne, så vil det være de enkelte fagordførere, der på deres respektive områder tager det her EU-forslag og spørger i gruppen, om det er godt og fornuftigt, eller om det er negativt for Danmark osv. osv. Efter første behandling går det i Europaudvalget og får en almindelig proces. I Europaudvalgets behandling – i og med at det er lovgivning, vi taler om – skal udgangspunktet selvfølgelig være åbenhed og offentlighed, det burde give sig selv. Med den undtagelse, at det skal være muligt at lukke, hvis det er nødvendigt af hensyn til Danmarks forhandlingsposition eksempelvis.

Men udgangspunktet i et dansk parlament må da altid være åbenhed om tingene, når det drejer sig lovgivning. Det er det, vi forfægter, troede jeg, i EU-sammenhæng. Det skal vi da også forfægte her.

Når vi vedtager lovgivning her i Folketingssalen, er det selvfølgelig i åbenhed med en mulighed, som jo ikke har været brugt i mange, mange år, for undtagelsesvis at lukke. Og sådan må det også være i Europaudvalget, når man vedtager lovgivning. Det her er så bare et lillebitte skridt i retning af, at den åbenhed, man dog i det mindste har fået på EU-plan, gennemfører man også i Folketingets Europaudvalg, og så kan man godt høre, hvilke lange udsigter selv sådan et beskedent ønske har.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Blot den bemærkning: Det her indlæg fra hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfter jo i virkeligheden, at det er meget fornuftigt at sætte det her i en fornuftig sammenhæng. For det, hr. Kristian Thulesen Dahl vil, er jo en total nyordning i den måde, vi håndterer europapolitik på. Sagerne skal i fri skala behandles i Folketingssalen alle sammen, og spørgsmålet er mandatgivningen i

den sidste ende. Hvordan sikrer vi en maksimal indflydelse til Folketinget på regeringens position i forhold til Ministerrådet?

Derfor vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han så også mener, at åbenheden skal række til samtlige fagudvalg. Hvad er egentlig forskellen på det?

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en utrolig automatreaktion. Her kommer man og siger: Her er et forslag, det gør nogle gode ting her og nu, det skal bare igennem, færdig slut. Det medfører et minimum af anstændighed i forhold til en åben procedure herhjemme.

Så har vi nogle andre ting. Det er det, hr. Claus Larsen-Jensen tidligere fortalte om, det langsigtede med at skrive beretning og gennemtænke og have udvalgsmøder osv. Der siger jeg så, at det arbejde har vi et ønske om at lave mere grundlæggende om, så vi kommer her i Folketingssalen med alle EU-forslag. Så alle kan sidde på tilhørerpladserne eller ude ved tv-skærmene derhjemme og se: Hvad mener de enkelte partier rent principielt om de forskellige EU-forslag? Så går sagen i Europaudvalget, og der giver man så i den sidste ende mandat, og der sidder Folketingets europaordførere og fagordførere i det omfang, partierne ønsker det, og giver et mandat.

Så sagde jeg endda også som en serviceoplysning, at den afgørende forskel på Europaudvalgets behandling og andre udvalgs behandlinger jo er, at Europaudvalget er lovgiver. Europaudvalget træder jo med sin mandatgivning i stedet for en lovbehandling her i Folketingssalen, altså en afstemning her i Folketingssalen for eller imod.

Derfor er der jo afgørende forskel på Europaudvalget og Trafikudvalget. Men for min skyld måtte Trafikudvalget meget gerne også blive forpligtet til åbenhed om sit arbejde. Det har jeg overhovedet ikke noget imod. Jeg har også kæmpet for, at de muligheder, der er, for at udvalgene holder åbne udvalgsmøder, bliver brugt i større omfang. Det synes jeg vil være helt relevant.

Men der er en afgørende forskel til Europaudvalget, hvor hr. Claus Larsen-Jensen er formand, der er man nemlig lovgiver.